

[Houe]

til af bitter nød at skride til afskedigelse, længe før de ellers ville have fået den tanke.

Grunden hertil er jo, at man sjældent på kort tid kan få afgjort, om sygdom er arbejdsbetinget. Det vil således være en stor fristelse for arbejdsgivere, såvel offentlige som private, når en ansats sygdom ser ud til at blive af lang varighed, da at afskedige med det i loven almindeligt fastsatte varsel. På denne baggrund kan jeg ikke støtte forslaget.

Men som jeg indledningsvis nævnte, har jeg den allerbedste vilje til at medvirke til, at der på alle arbejdspladser er det bedst mulige arbejdsmiljø til gavn for både virksomhederne og de ansatte.

Jens Peter Jensen (V):

Her står vi så igen over for, at man er meget charmeret af de teorier, som Socialistisk Folkeparti har, men de stemmer ikke så godt med det praktiske liv. Læser man selve forslaget igennem, er man umiddelbart sympatisk indstillet over for det, men ser man så på de praktiske virkninger, så er jeg desværre nødt til at sige, at jeg er enig med arbejdsministeren og også den foregående taler om at være bange for, at det kommer til at virke imod sin hensigt.

Men lad os da bare i udvalget få lidt drøftelse af, om der kan føres nye synspunkter og argumenter ind, det har jeg ikke noget imod. Men jeg er altså bange for, at det er en smuk teori og en dårlig praksis, man her kommer ind på.

Estrup (RV):

Det forekommer umiddelbart anstødeligt, hvis man forestiller sig det tilfælde, at en arbejdsgiver ikke overholder arbejdsmiljøkravene og en af de ansatte pådrager sig en arbejdsskade og 120-dagesreglen derefter træder i kraft som følge af den arbejdsskade. Opfattet på den måde er jeg fuldstændig enig i princippet, i intentionerne, i dette lovforslag, og derfor vil jeg også på mit partis vegne sige, at vi har megen sympati for forslaget.

Vi synes på den anden side, at der endnu mangler noget, før vi kan sige ja til det. Det er jo ikke oplagt, at alle arbejdsskader er pådraget uden egen skyld. Det er heller ikke oplagt, hvad man skal gøre i tilfælde, hvor

sygeperioden både rummer arbejdsskader og anden form for sygdom.

Man kunne også forestille sig, at man kunne komme ud i problemer, når man skulle til at definere, om der var tale om en erhvervs sygdom eller der ikke var det. En række af de problemer synes jeg at vi må have belyst. Vi må også have belyst, i hvilket omfang den hindring, som arbejdsministeren pegede på, taler imod at gennemføre dette forslag.

Derfor vil jeg sige, at vi vil arbejde positivt med forslaget i udvalget for at se, om det kan afgrænses på en sådan måde, at man faktisk kan sikre mod den situation, som jeg indledte med at beskrive, og kan vi det, så vil vi også være med til at gennemføre forslaget, men vi må først have sikkerhed for, at vi faktisk har et grundlag.

Jeg vil også sige, at forslaget måske kunne have været belyst lidt klarere med mere dokumentation. Det vil vi også gerne kigge på i udvalget.

Bollmann (CD):

Jeg skal på CDs vegne sige, at vi gerne ser generelle forbedringer af arbejdsforholdene, også i forbindelse med opsigelse, men jeg har det ligesom flere andre her i dag og altså også ministeren, at jeg tvivler på, at det fremsatte forslag vil virke efter hensigten.

Jeg mener, at der må kunne findes andre metoder – det er noget, vi kan drøfte i arbejdsmarkedsudvalget – til at løse de problemer, som man i bemærkningerne siger findes i en lang række tilfælde. Jeg vil da gerne i parentes bemærke, at det ikke fremgår, hvor mange tilfælde der er tale om, eller sagt på en anden måde, hvor stort problemet egentlig er. Det synes jeg også kunne være rart at få lidt mere dokumentation om.

Men jeg skal i øvrigt nøjes med at sige, at jeg tilslutter mig ministerens bedømmelse og må afvise forslaget, som det ligger her.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Dette er både til hr. Bollmann og til Venstres ordfører – og egentlig også til arbejdsministeren – fordi begge lægger sig op ad arbejdsministerens vejledning om, at dette forslag eventuelt kunne få en modsat virkning.